

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צ"א

עין משפט
גר מצוה

ל' א ב מיי פ"א מהלכות
מעשר ה' צ סמג עשין
קנה טו"ע קי שלם סעי'
סו:
ל' א ב מיי פ"י מהל'
גירושין הלכה ט
טו"ע אה"ע סימן טו
סעיף כו:

אמר רב ששת קנסא. ולא מצי לשנויי דמתניתין כרבי מאיר
דלומר (לעיל דף פה): מעשר ראשון אסור לזרים דגמר
מתרומה ור"ק מה תרומה מיתסרא לזונה אף מעשר כן דלפילו ר"מ
מודה דזונה לא מיתסרא במעשר דלא יליפי מתרומה לגבי הא משום
דמה תרומה לא מיתסרה מתרומה
אלא צביאה דמיפסלה לכהונה אף
במעשר נמי לא מיתסלה במעשר
אלא צביאה דמיפסלה צה לזויה
דע"כ צביאה דפריך מינה ר' מאיר
היא דלרבנן לא אינטריך למיתני
זונה אוכלת במעשר דמאיכא ס"ד
דמיפסלה אלא דואי לר"מ נמי שריא
אם לא מטעם קנסא דקאמר ושמא
לרבי מאיר דוקא מיתסלה באכילת
מעשר דקנסה שמתשב כורה וזר
אסור במעשר אבל לרבנן לא שייך
לקנסה דלא גרעה מזר ומתני ר"מ
היא אי נמי אפילו כרבנן דקנסה
שלא ליתן מעשר לה אף על פי
שמותרת לאוכלו:

ב"ב שכן מציאתה ומעשה ידיה
דמזון הוא. דלא קניס וחסדי
קניס מה שאין מציאתה ומעשה ידיה
לבעל משום דליכא לה איזה וגם
מחוץ כך אין לה מזונות ומכל
מקום קאמר לקמן מדידה לדדיה
משום דקניס נשים מעשה ידיהן
עדופות ממזונותיהן:

הני דמחיים קנים. וא"ת כיון דר'
שמעון מודה דלריכה גט מזה
ומזה אלמא חיישין שמא וי גירשה
זה ונשא זה דבהי תלי טעמא כדלמר
לעיל (דף פה): מהאי טעמא גופיה
א"כ לא תתייבס שמא יאמרו גירש זה
ונשא זה ונמלא נשא גרושת אחיו
ואר"י דמכל מקום כיון דלא קניס
לאחר מיתה לא חיישין מידי דהוה
אנתקדשה ואחר כך צא בעלה
דמותרת לו:

ע"פ פי בית דין הוא דבעיא גיטא
ע"פ עדים לא בעיא גיטא.
וא"ת היכי מדקדק מזה דע"פ עדים
מוותרת לחזור לרבנן לעולם אימא
לך דאסורה אע"ג דלא בעיא גט מידי
דהוה אנשאת ע"פ צ"ד לר' שמעון
דלמר אדי ואדי לא בעיא גט
ואפ"ה מודה ר"ש בנשאת בעד אחד
דמלא מזה ומזה ואר"י דאין ראייה
מדרכי שמעון לרבנן דלרבי שמעון
לית ליה קנסא דגט בשום מקום אבל
רבנן דקנסו להריכה גט מזה ומזה
בעד אחד אם איתא דהוה קניסין
צ"ב עדים הוה בעיא גיטא ומדלא
בעיא גט שמע מינה דלא קנסה
בשני עדים ומותרת לחזור:
רבינא

פשיטא בת לוי מן המעשר איצטריכא ליה
ובת לוי מן המעשר מי מיפסלא בזנות והתני'
לזויה ששביית או שנבעלה בעילת זנות
נותנין לה מעשר ואוכלת אמר רב ששת
קנסא: בת כהן מן התרומה: אפי' בתרומה
דרבנן: ואין יורשיו של זה ויורשיו של זה
יורשין כתובתה וכו':^א כתובה מאי עבידתה
אמר רב פפא כתובת בנין דיכרין פשיטא
מהו דתימא לדידה דעבדא איסורא קנסוה
רבנן לזרעה לא קנסו רבנן קמ"ל: אחיו של
זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין: אחיו של
של ראשון חולצין מדאורייתא ולא מייבם
מדרבנן אחיו של שני חולצין מדרבנן ולא
מייבם לא מדאורייתא ולא מדרבנן: ר' יוסי
אומר כתובתה על נכסי בעלה וכו': אמר רב
הונא בתראי מודו לקמאי קמאי לא מודו
לבתראי ר' שמעון מודי ליה לר' אלעזר דמה
ביאה דעיקר איסורא לא קנים וכ"ש מציאתה
ומעשה ידיה דממונא הוא ור' אלעזר לא מודי
ליה לר' שמעון מציאתה ומעשה ידיה דממונא
הוא לא קנים אבל ביאה דאיסורא הוא קנים
ותרוייהו מודו ליה לר' יוסי דיתבא תותיה
לא קנים וכל שכן כתובה דלמשקל ומיפק
קאי ורבי יוסי לא מודי להו כתובה דלמשקל
ומיפק הוא דלא קנים אבל הני דיתבא תותיה
קנים רבי יוחנן אמר קמאי מודו לבתראי
בתראי לא מודו לקמאי ר' יוסי מודי ליה לר'
אלעזר כתובה דמדרידה לדידה לא קנים וכ"ש
מציאתה ומעשה ידיה דמדרידה לדידה ור'
אלעזר לא מודי ליה מציאתה ומעשה ידיה
הוא דמדרידה לדידה לא קנים אבל כתובה
דמדרידה לדידה קנים ותרוייהו מודו ליה לר'
שמעון ומה הני דמחיים לא קניס ביאה
דלאחר מיתה לא כ"ש ור' שמעון לא מודי
להו ביאה הוא דלאחר מיתה לא קנים אבל
הני דמחיים קנים: נשאת שלא ברשות וכו':
^א אמר רב הונא אמר רב הכי הלכתא א"ל
רב נחמן ^ג גנבא וגובי למה לך אי סבירא לך
כרבי שמעון אימא הלכה כרבי שמעון
דשמעתין כרבי שמעון קאזלה וכי תימא אי
אמינא הלכה כרבי שמעון משמע אפילו
בקמייתא אימא הלכה כר' שמעון באחרונה
קשיא א"ר ששת ^ה אמינא כי ניים ושכיב רב
אמרה להא שמעתתא ^ה הלכה מכלל דפליגי
מאי הוה לה למיעבד מיאנאם אנסה ועוד תניא

^ב כל עריות ^ב שבתורה אין צריכות הימנו גט
ב"ד על פי בית דין הוא דבעיא גיטא על פי עדים לא בעיא גיטא מני
אילימא רבי שמעון על פי בית דין מי בעיא גט והתניא ר' שמעון
אומר עשו ב"ד בהוראתן כודון איש באשה על פי עדים כשגגת איש
באשה אידי ואידי לא בעיא גט אלא לאו רבנן היא לעולם רבי שמעון היא
ותרין הכי ר"ש אמר עשו ב"ד בהוראתן ככוונת איש באשה [ובעיא גט] על
פי עדים כשלא ככוונת איש באשה [ולא בעיא גט] רב אשי אמר לענין איסורא קתני והכי קאמר עשו ב"ד
בהוראתן כודון איש באשה ומיתסרא על בעלה על פי עדים כשגגת איש באשה ולא מיתסרא על בעלה
רבינא

פשיטא. זונה היא: לזויה ששביית. וחיישין שמא נבעלה לעובד
כוכבים: או שנבעלה בעולם זונה. כגון לעובד כוכבים ועבד וחלל
וכל הנך דלמר באלמנה לכו"ג. (לעיל פה). דמפסלה צהו צה כהן מתרומה
גבי זויה לא פסלי ממעשר: בטרומה דרבנן. דאילו בתרומה דאורייתא
לא אינטריך למיתני דכיון דקנסה
אמעשר כ"ש מתרומה: כנסה מאי
עבידה. הא תנן צרישא אין לה
כתובה: כנסה בנין דיכרין. דתנן
בכתובות (דף נב): כתובת בנין דיכרין
(ג) דיהוין ליכי מינאי אינון ירתין
כסף כתובתין יתר על חולקהו דעס
אחורון ואם מתה בחייו ונשא שניה
וילדה לו ומת הוא בני שניה אפי' הן
נקבות נוטלין כתובת אמנ כחזו גמור
שהרי נתאלמנה מאזיבין ובני ראשונה
אם יש זכרים נוטלין כתובת אמנ
ואף על גב דמתה בחייו דרבנן תקון
כתובת בנין דיכרין כדי שיקפון אדם
ויסן לבתו כגנו. והכא לא שקלי
יורשין דילה כתובת בנין דיכרין אלא
בני הכשרה נוטלין כתובת אמנ
והשאר חולקין בשוה: ולא מייבס
מדרבנן. דרבנן קנסוה: אחיו של
שני חולץ מדרבנן. דמדאורייתא לא
רמיא קמיה ורבנן הוה דלאכרכוה
חליצה משום גזירה שמא יאמרו
גירש זה ונשא זה כדלמרנן לגבי
גט: צביאה דעיקר איסורא לא
קניס. דקתני צביאה קונה אותה
לפטור לרמה: הני דיפסלה הוה
ואיכא למימר אחי לקיומה הוה
ונוהג צה מנהג נשים ואפי' הכי לא
קניס כ"ש כתובה דהוה תחלת גירושין
כי שקלה כתובה: דמתייבס. צחי
בעלה: נשאת שלא ברשות. רבי
שמעון קאמר לה: בקמייתא.
צביאה או חליצה כו' בנשאת בעד
אחד: מכלל דפליגי. רבנן עליה
דר' שמעון בסיפא בנשאת בעדים:
כל עריות. שאמרו שהן ערוה אין
צריכות גט ממנו אם ניסת למי שהיא
ערוה עליו: חוץ מאשם איש
שניבס. בעד אחד ע"פ צית דין
דלאכרכוה רבנן גיטא כדלמרנן במתני':
לא בעיא גט. דאנסה היא:
עשו כהוראתן. הורוה לנישא בעד
אחד: כודון איש באשה. כהבא כודון
על אשת איש ונאסרה על בעלה:
כשגגת איש באשה. ולא נאסרה:
אידי ואידי לא בעיא גט. מדקא
מדמי ליה לזדון ולשווג: אלא לאו
רבנן היא. ושמע מיניה בעדים מודו:
לעולם רבי שמעון היא. הך קמייתא
דקתני חוץ מאשם איש כו': ככוונת
איש באשה. כפנייה שנתכוון לקדשה
דבעיא גיטא: כשלא ככוונה. ככא
על הפנויה שלא לשם קדושין:
לענין איסורא. ולעולם דקא ס"ד
מעיקרא כודון איש באשה איש
ומיהו לענין גט לא קמיירי דאע"ג
דמדמי לה לזדון בעיא גיטא:
ולא

הגהות הב"ח
(א) גמ' כל עריות שאמרו
אין צריכות הימנו גט:
(ב) רש"י ד"ה כתובת בנין
דיכרין וכו' דיכרין בנין
דיכרין דכיון ליכי מינאי:
(ג) תוס' ד"ה הני וכו'
שמא יאמרו גירשה זה:

מוסף רש"י
נותרין לה מעשר. מעשר
ראשון שנאכל ללוים
(בכורות מו). כתובת בנין
דיכרין. ויכי קאמר מתה
היא צחי שניה וירשה
הס, אין גניס שיש לה מזה
ומזה נוטלין כתובת אמנ
כנין דכין כשכין לחלוק
בנכסי אביהם אלא חולקין
בשוה (כתובות ג).